

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/172/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115225603
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1115225603.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: K. R., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - G.. E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX R., zastúpená JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava a otec - G.. B. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX R., zastúpený Mgr. Gabrielou Novákovou, advokátkou so sídlom A.J.H. Škultétyho 5, 990 01 Veľký Krtíš za účasti Krajskej prokuratúry Bratislava, so sídlom Vajnorská 47, 812 56 Bratislava a účasti Úradu komisára pre deti, so sídlom Odborárske námestie 3, 811 07 Bratislava, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej a o návrhu Komisára pre deti na nariadenie výchovného opatrenia, na odvolanie otca proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 3P/123/2015-1766 zo dňa 14.06.2017 a rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 3P/123/2015-2335 zo dňa 20.11.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 3P/123/2015-2335 zo dňa 20.11.2017 v spojení s čiastočným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 3P/123/2015-1766 zo dňa 14.06.2017 sa v napadnutom výroku o úprave styku otca s maloletou K. R., nar. XX.XX.XXXX počas školských prázdnin vyhlásených MŠ SR a sviatkov m e n í tak, že

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou K. R., nar. XX.XX.XXXX počas sviatkov a školských prázdnin vyhlásených vyhláškou MŠ SR, nasledovne:

-počas letných školských prázdnin každoročne vždy od 16.07. od 08.00 hod. do 31.07. do 19.00 hod. a od 16.08. od 08.00 hod. do 31.08. do 19.00 hod.,

-počas Vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin v párnom kalendárnom roku v čase od 24.12. od 09.00 hod. do 30.12. do 19.00 hod., a v nepárnom kalendárnom roku od 30.12. od 09.00 hod. do posledného dňa zimných prázdnin nasledujúceho kalendárneho roka do 19.00 hod.,

-počas jarných školských prázdnin v párnom kalendárnom roku odo dňa predchádzajúceho začiatku jarných prázdnin od 17.00 hod. do nedele, ktorou končia jarné školské prázdniny do 18.00 hod.,

-počas veľkonočných školských prázdnin v nepárnom kalendárnom roku odo dňa predchádzajúceho začiatku veľkonočných prázdnin od 17.00 hod. do posledného dňa veľkonočných prázdninách do 18.00 hod.,

-počas jesenných školských prázdnin v nepárnom kalendárnom roku odo dňa predchádzajúceho začiatku jesenných prázdnin od 17.00 hod. do posledného dňa jesenných prázdnin do 18.00 hod..

Miestom odovzdania a prevzatia dieťaťa v čase sviatkov a prázdnin je bydlisko matky.

Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť.

Vo zvyšku sa rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, č.k. 3P/123/2015-2335, zo dňa 20.11.2017 p o t v r d z u j e.

Odvolaacie konanie voči rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 3P/123/2015-2335 zo dňa 20.11.2017 v spojení s čiastočným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 3P/123/2015-1766 zo dňa 14.06.2017 sa v napadnutej časti o výživnom na maloleté dieťa sa z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie čiastočným rozsudkom č.k. 3P/123/2015-1766, zo dňa 14.06.2017 zveril maloletú K. R., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Oboch rodičov oprávnil maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Styk otca s maloletou upravil s výnimkou sviatkov a školských prázdnin upravených osobitne, na každý pondelok a stredu od 14.00 do 19.00 hod. a od piatka v nepárnom kalendárnom týždni od 14.00 hod. nepretržite do pondelka v párnom kalendárnom týždni do 08.00 hod., kedy maloletú odovzdá v školskom zariadení s tým, že otec si maloletú prevezme v čase určenom ako začiatok styku v školskom zariadení a po skončení styku maloletú odovzdá matke v mieste jej bydliska. V prípade, že maloletá v určený deň školské zariadenie nenavštívi, určil miestom prevzatia a odovzdania miesto bydliska matky. Počas sviatkov a školských prázdnin, vyhlásených vyhláškou MŠ SR, oprávnil otca stretávať sa s maloletou počas letných školských prázdnin každoročne vždy od 16.07. od 08.00 hod. do 31.07. do 19.00 hod. a od 16.08. od 08.00 hod. do 31.08. do 19.00 hod., počas vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin v párnom kalendárnom roku v čase od 24.12. od 09.00 hod. do 30.12. do 19.00 hod., a v nepárnom kalendárnom roku od 30.12. od 09.00 hod. do 06.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 19.00 hod., počas jarných školských prázdnin v párnom kalendárnom roku v čase od soboty predchádzajúcej jarným školským prázdninám od 09.00 hod. do soboty nasledujúcej po jarných školských prázdninách do 19.00 hod., počas veľkonočných školských prázdnin v nepárnom kalendárnom roku v čase od Zeleného štvrtka od 09.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 19.00 hod., počas jesenných školských prázdnin v nepárnom kalendárnom roku od prvého dňa školských prázdnin od 09.00 do posledného dňa školských prázdnin do 19.00 hod. s tým, že pred začatím styku počas školských prázdnin si otec maloletú prevezme v mieste bydliska matky, kde ju po realizácii styku matke aj odovzdá. Matka uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť. Návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov alternatívne do osobnej starostlivosti otca zamietol. Návrh Úradu komisára pre deti na nariadenie výchovného opatrenia rodičom maloletej zamietol. Určil vykonateľnosť rozsudku jeho doručením. Vyslovil, že o zvyšku predmetu konania vedeného tamojším súdom pod. sp. zn. 3P/123/2015 rozhodne v ďalšom konaní samostatným rozhodnutím.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 3P/123/2015-2335 zo dňa 20.11.2017 uložil povinnosť otcovi platiť výživné na maloletú K. R., nar. XX.XX.XXXX vo výške XXX eur mesačne k rukám matky, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc mesiacom december 2017. Návrh otca na prenesenie miestnej príslušnosti zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní čiastočným rozsudkom právne vec posúdil podľa § 24 ods. 4, 5, § 25 ods. 2, § 26 Zákona o rodine a čl. 4 Základných princípov zákona č. 161/2015 Z.z., Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP). Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že je v záujme maloletej vyhovieť návrhu matky, ako aj ostatným účastníkom konania a maloletú zveriť do osobnej starostlivosti matky z dôvodu, že takéto rozhodnutie zodpovedá doterajšiemu faktickému stavu, želaniu maloletej a požiadavke stabilizácie pomerov maloletej. Konštatoval, že v konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že výchovné prostredie u matky nie je v prospech vývoja maloletej po všetkých stránkach. Nestotožnil sa s názorom otca, že matka sleduje svojim návrhom redukciiu styku otca s maloletou, ktoré tvrdenie považoval za rozporné s rozsahom úpravy styku otca s maloletou navrhovaným matkou, čo v konaní potvrdili aj vyjadrenia kolízneho opatrovníka, prokurátora a Komisárky pre deti, ktorí zhodne navrhli súdu zveriť maloletú do osobnej starostlivosti matky. O práve zastupovať a spravovať majetok maloletej v bežných veciach rozhodol v zmysle ustálenej aplikačnej praxe za súhlasu všetkých účastníkov konania. Pri určení rozsahu styku otca s maloletou počas školských prázdnin, sviatkov a počas bežného roka prihliadal na ust. § 24 ods. 4 Zákona o rodine a nastavený rozsah styku považoval za zodpovedajúci požiadavke zakotvenej v citovanom zákonom ustanovení s rešpektovaním práva dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, vrátane trávenia rovnocenného času počas sviatkov a školských prázdnin. Prihliadol na skutočnosť, že pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletou rodičia na pojednávaní dňa 14.06.2017 dospeli de facto ku konsenzu, ktorí podporili aj ostatní účastníci konania, pričom sa ich návrhy líšili len v tom, že otec žiadal upraviť styk počas pracovného týždňa s prenocovaním u neho, pričom jeho stanovisko nepodporil kolízny opatrovník, prokurátor a zástupca Úradu komisára pre deti s odôvodnením, že maloletá je vzhľadom na svoj vek a doterajší priebeh starostlivosti naviazaná na výchovné prostredie u matky (svoju detskú izbu). Návrhu

otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov nevyhovelo, keď prihladol na názor maloletej, ktorá sa opakovane pred súdom, ako aj pred Komisárkou pre deti vyjadrila, že je spokojná v starostlivosti matky za zachovania pravidelného styku s otcom. Rovnako prihladol aj na odporúčania kolízneho opatrovníka, prokurátora a Komiséra pre deti, a ich vyjadrenie, že striedavá osobná starostlivosť nie je v záujme maloletej. Poukázal na to, že pokiaľ rodičia stabilizujú situáciu maloletej, budú sa riadiť nastolenou úpravou výkonu rodičovských práv a povinností a upravia svoje vzájomné vzťahy do miery, ktorou sa predíde vystaveniu K. konfliktu lojality, na základe čoho sa zmenia pomery na strane maloletej, v budúcnosti striedavú osobnú starostlivosť o maloletú nevyklučuje. Návrh Úradu komisára pre deti na nariadenie výchovného opatrenia zamietol ako nedôvodný a neúčelný z dôvodu, že výchovné opatrenie v konaní už nariadené bolo, pričom svoj účel nesplnilo. Zastával názor, že k zmene postoja rodičov je možné dospieť len na základe ich vlastnej vôle, ktorú nie je možné nahradiť súdnym rozhodnutím. Zároveň vyhovel návrhu právneho zástupcu matky na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku v zmysle ust. § 233 CSP, dospejúc k záveru, že je potrebné, čo najskôr stabilizovať pomery maloletej, tak ako to vo svojom prednese vyslovil aj kolízny opatrovník ako zástupca dieťaťa.

4. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní rozsudkom č.k. 3P/123/2015-2335 zo dňa 20.11.2017 vec právne posúdil podľa § 24 ods. 4 a § 62, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine, článku 4 Základných princípov CMP, § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a vzhľadom na čiastočný rozsudok o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o dôvodnosti návrhu na určenie výživného na maloletú. Navrhnutú výšku výživného 150 eur považoval za zodpovedajúcu potrebám maloletého dieťaťa a konštatoval, že takáto výška výživného je doposiaľ otcom hrazená a rodičia ohľadom výdavkov dokážu kooperovať. Mal preukázané, že otec zabezpečuje voľnočasové aktivity maloletej a jej záujmovú činnosť. Pri určení výšky výživného zohľadnil platby a príspevky realizované otcom a ustálil sumu 150 eur ako dostatočnú, vzhľadom na preukázané potreby maloletej, ako aj možnosti a schopnosti rodičov. Vzal v úvahu aj výdavky otca, ktoré mu vznikajúce počas styku s maloletou. Poukázal na skutočnosť, že matka navrhla uzavretie rodičovskej dohody, avšak otec sa k návrhu nepripojil. Nestotožnil sa s názorom otca, že rozhodnúť o výživnom v tomto štádiu konania je predčasné, nakoľko nie je právoplatné rozhodnutie o úprave styku. Dal do pozornosti otca, že rozhodnutie o výživnom je bežnou praxou súdov, keďže súd rozhoduje o úprave styku, zverení dieťaťa, či o výživnom v rámci jedného rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a nevyžaduje sa právoplatné rozhodnutie o úprave styku alebo úprava zverenia dieťaťa na to, aby bolo možné rozhodnúť o výživnom. Návrh otca na prenesenie miestnej príslušnosti zamietol ako nedôvodný. Konštatoval, že preniesť príslušnosť môže súd vtedy, ak by došlo k zmene bydliska maloletého dieťaťa, ide teda o možnosť a nie povinnosť súdu postupovať týmto spôsobom. Mal za to, že v danom štádiu konania by bolo prenesenie príslušnosti v príkrom rozpore so záujmami maloletej a oddialilo by to rozhodnutie vo veci. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP.

5. Proti čiastočnému rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 3P/123/2015-1766 zo dňa 14.06.2017 podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a maloletú K. zveriť do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že výkon osobnej starostlivosti o maloletú bude zabezpečovať otec každý nepárny týždeň okrem školských prázdnin, a to od pondelka od 08.00 hod. do nasledujúceho pondelka párneho týždňa do 08.00 hod, každý nepárny kalendárny rok počas Vianočných sviatkov v čase od 09.00 hod. prvého dňa Vianočných prázdnin do 30.12. do 19.00 hod., každý nepárny rok počas Vianočných sviatkov v čase od 30.12. od 19.00 hod. do posledného dňa Vianočných prázdnin končiacich v nasledujúcom párnom roku do 19.00 hod., každý párný kalendárny rok počas jarných prázdnin od 09.00 hod. prvého dňa prázdnin do 19.00 hod. posledného dňa prázdnin, každý nepárny kalendárny rok počas Veľkonočných sviatkov v čase od piatka od 09.00 hod. do pondelka do 19.00 hod., každý rok počas letných prázdnin od 16.07. od 09.00 hod. do 01.08. do 09.00 hod., od 16.08. od 09.00 hod. do 01.09. do 09.00 hod., každý párný kalendárny rok počas jesenných prázdnin od 09.00 hod. prvého dňa prázdnin do 19.00 hod. posledného dňa prázdnin. Matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú každý párný týždeň okrem školských prázdnin, a to od pondelka od 08.00 hod. do nasledujúceho pondelka nepárneho týždňa do 08.00 hod, každý párný kalendárny rok počas Vianočných sviatkov v čase od 09.00 hod. prvého dňa Vianočných prázdnin do 30.12. do 19.00 hod., každý párný rok počas Vianočných sviatkov v čase od 30.12. od 19.00 hod. do posledného dňa Vianočných prázdnin končiacich v nasledujúcom nepárnom roku do 19.00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas jarných prázdnin od 09.00 hod. prvého dňa prázdnin do 19.00 hod. posledného dňa prázdnin, každý párný kalendárny rok počas Veľkonočných sviatkov v čase od

piatka od 09.00 hod. do pondelka do 19.00 hod., každý rok počas letných prázdnin od 01.07. od 09.00 hod. do 16.07. do 09.00 hod., od 01.08. od 09.00 hod. do 16.08. do 09.00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas jesenných prázdnin od 09.00 hod. prvého dňa prázdnin do 19.00 hod. posledného dňa prázdnin. Eventuálne v prípade, ak súd návrh na zverenie maloletej do striedavej starostlivosti rodičov zamietne, žiadal o zverenie maloletej K. do osobnej starostlivosti otca, matke určiť výživné na maloleť vo výške XX eur mesačne, styk matky s maloletou upraviť neobmedzene. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu, považoval ho za arbitrárny, nepreskúmateľný, nezákonný, s viacerými vadami, jeho odôvodnenie za netransparentné, neuvádzajúce dôvody, pre ktoré neboli ním navrhované dôkazy vykonané. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že nedoručením mu písomností doložených do spisu matkou (doklady o príjmoch a majetkových pomeroch matky, výpisy z účtov, čestné prehlásenie G. T. z 28.02.2016 a uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka, ktoré si zabezpečil nahliadnutím do spisu a na vlastné náklady) a neumožnením nahliadnutia do spisu pred samotným vydaním čiastočného rozsudku, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal, že v konaní nedošlo k riadnemu a primeranému výsluchu rodičov, možnosti konfrontovať matku s dôkazmi a otázkami, ale len k chaotickému prednesu rôznych návrhov a preslovov, nemal možnosť pripraviť sa na pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený čiastočný rozsudok z dôvodu, že nemal vedomosť o návrhu podanom matkou na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 10.04.2017. Uviedol, že v tom čase nebol právne zastúpený, o podanom návrhu nevedel, tento mu bol doručený až na pojednávaní dňa 14.06.2017, pričom obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli tvrdenia v rozpore s realitou, čím došlo k pokusu oklamať súd, vyvolať tlak, získať vydanie neodkladného opatrenia a následne k rozhodnutiu súdu vyhlásiť čiastočný rozsudok bez znaleckého dokazovania. Namietal porušenie jeho procesných práv tým, že medzi vyhlásením čiastočného rozsudku a jeho doručením uplynula doba 117 dní, medzi rozhodnutiami nemal možnosť nahliadnuť do spisu, nebol mu doručený záznam z vypočutia maloletej na Úrade komisárky pre deti ani v priamej podobe, ani ako písomnosť predložená referujúcou zástupkyňou Úradu komisára pre deti na pojednávaní. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, nevy počul navrhovaných svedkov, bez zdôvodnenia nevykonal súdnoznalecké dokazovanie, a dokazovanie za účelom zistenia dôvodov zlej komunikácie medzi rodičom a osobnosti matky, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné prostriedky procesnej obrany a procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ním vznesenú námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi. Mal za to, že súd prvej inštancie čiastočným rozsudkom nerešpektoval záujem a práva maloletej, ignoroval veľkú časť jej názorov a želaní vyslovených počas vypočutia na súde a na Úrade komisára pre deti, necitlivo ju pripravil o športovú činnosť pre ňu veľmi dôležitú, ktorej sa venovala štyri roky a chcela v nej pokračovať, nezohľadnil skutočnosť, že maloleť má vynikajúci vzťah s obidvoma rodičmi, napriek konfliktu rodičov je šťastná a väčšinu času rozprávala o korčuľovaní, jej pranie bývať u mamy a stretávať sa s otcom denne s tým, že ju bude sprevádzať na tréningoch korčuľovania. Vyslovil názor, že maloletej tento status quo vyhovoval, pričom aj podľa vyjadrenia sudkyne ide o optimálny model blížiaci sa striedavej starostlivosti o dieťa. Namietal, že súd pri rozhodovaní vychádzal z neaktuálneho vypočutia maloletej zo dňa 03.06.2016. Mal za to, že napadnutý rozsudok vedie k jeho šikanovaniu, destabilizácii maloletej, keďže matka ignoruje jej práva, snaží sa znemožniť jej športovať a pri preberaní maloletej sa správa agresívne a vulgárne, pričom nevhodné správanie matky, ktoré môže viesť do budúca k trvalému a nezvratnému poškodeniu vybudovaného výborného vzťahu maloletej k nemu a jeho rodine, súd podcenil. Nesúhlasil s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré obsahuje nepravdivé tvrdenia o údajnom konsenze rodičov na pojednávaní dňa 14.06.2017. Zdôraznil, že k žiadnemu konsenzu v otázke trvalej úpravy práv a povinností k maloletej nedošlo, keďže so stretávaním s maloletou každý druhý deň by súhlasil, len ak by išlo o rovnocenné určenie styku, t.j. dcéra by u neho prespala. Bol na neho vykonávaný neodborný, neprípustný, arbitrárny, konsenzuálny nátlak sudkyne, prokurátorky a zástupkyne komisárky pre deti, ktorý je v rozpore so záujmom maloletej. Nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že korčuľovanie je len krúžok a jeho zohľadnením sa nemôže riadiť, keďže ide o výkonnostný šport, ktorému sa maloleť venuje a chce a má predpoklady v ňom pokračovať. Poukázal na to, že rodičia sa podrobili opakovane mediácii a poradenstvu, v ktorom matka odmietla pokračovať, pričom súd po neúspešnej mediácii neprišiel k znaleckému dokazovaniu. Uviedol, že od 01.04.2017 došlo k výraznej zmene, maloleť prestala športovať a začala sa s ním vídať len dvakrát týždenne, z ukončenia športovej aktivity bola smutná, preto požiadal Úrad komisára pre deti o vypočutie jej názoru. Spochybnil postup súdu, ktorý vypočul na pojednávaní dňa 14.06.2017 zástupkyňu komisárky pre deti,

ktorá referovala, že maloletá má záujem jeden deň v týždni byť s otcom a druhý s mamou a každý druhý víkend s iným rodičom tak, ako doteraz a priala si pokračovať v športovom korčuľovaní. Namietal, že pred vyhlásením rozsudku sudkyňa obálku so záznamom z vypočutia maloletej neotvorila, v rozsudku sa naň odvoláva, pričom záznam komisárky o vypočutí maloletej mu odmietla sprístupniť. Mal za to, že maloletej sa nikto nepýtal, či chce u neho spať, pričom K. predtým u neho prespala, má v jeho domácnosti izbu, vyjadruje túžbu mať ju pre seba. Vyslovil názor, že maloletá svojim rozumom vlastne popísala, že chce byť s rodičmi na striedačku. Dal do pozornosti, že podľa ustálenej judikatúry maloletá mala právo na primerané informácie o svojich možnostiach, pričom vypočuť by ju mal profesionál citlivo a nepriamym spôsobom. Poukázal na to, že z dokazovania je preukázaný vzťah maloletej k rodičom a silná citová väzba k nemu, jeho záujem o striedavú starostlivosť o dieťa, venovanie sa maloletej od narodenia, spokojnosť dieťaťa, vytvorené podmienky oboch rodičov, pričom ako jediný dôvod rozhodnutia súdu o zverení dieťaťa do starostlivosti matky je konflikt rodičov. Poukázal na jeho ochotu podrobiť sa výchovnému poradenstvu, podstúpiť opakované výchovné opatrenia v záujme dcéry a mimosúdne sa dohodnúť na pravidlách, ktoré umožnia maloletej pokračovať v športe. Zdôraznil, že v rámci výchovných opatrení chcel zachrániť pre maloletú korčuľovanie a konal ako zrelá osobnosť. Uviedol, že od apríla 2017 chodil pre maloletú do školy len v pondelok a v stredu, matke ju odovzdával naučenú, vyšportovanú, na útoky matky nereagoval, avšak matka začala vyzdvihovať maloletú zo školy predčasne. Mal za to, že matka predstiera konflikt rodičov za účelom vytvorenia prekážky zverenia maloletej do striedavej starostlivosti rodičov. Tvrdenia matky, že dieťa núti vstávať skoro na tréningy, že maloletá nie je talentovaná, že prenasleduje matku, jej snúbenca a právneho zástupcu považoval za nepravdivé s poukazom na dôkazy preukazujúce jeho snahu venovať sa maloletej, poskytovať jej všestranné aktivity. Poukázal na to, že po doručení čiastočného rozsudku sa situácia v rodine skomplikovala v súvislosti so športovaním maloletej, matka vyžaduje dodržiavanie časov odovzdávania maloletej, napriek jej pripravenosti do školy, nepodporuje jej mimoškolskú aktivitu, stresuje ju, odovzdáva mu ju bez oblečenia, bez preukazu poistenca či liekov, maloletej sa začal zhoršovať školský prospech, zostáva namiesto mimoškolskej činnosti v družine do neskorých hodín, matka si ponecháva u seba školské knihy a potreby maloletej. Nesúhlasil s určeným časom odovzdávania maloletej o 19.00 hod., vzhľadom na čas ukončenia tréningov korčuľovania. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie rešpektuje a dodržiava ho s výnimkou odovzdávania maloletej po 19.00 hod. na výslovnú žiadosť maloletej. Zdôraznil, že maloletá má vynikajúci vzťah nielen s jeho manželkou a rodičmi, ale aj so svojim malým bratom B., ktorý vzťah je v záujme dieťaťa potrebné podporovať. Namietal, že súd pri stanovení styku neprihliadal na plánované presťahovanie matky s maloletou do H. a s tým súvisiace problémy pri cestovaní. Mal za to, že dieťa by bolo stabilizovanejšie, keby mohlo cez týždeň u neho spať. Poukázal na narušený vzťah druhej dcéry matky G. s jej otcom v dôsledku konania matky, čo vytvára predpoklady pre vytvorenie syndrómu zavrhnutého rodiča, aj z tohto dôvodu je zverenie maloletej do starostlivosti matky rizikovým riešením. Vyslovil názor, že matka preferuje výchovu maloletej bez vzájomnej výmeny informácií o nej a napriek opakovaným upozorneniam mu sústavne maloletú odovzdáva nepripravenú. Spochybnil poskytnuté poradenstvo rodičom psychológom a mediárkou, ktoré nemôže nahradiť súdnoznalecké dokazovanie. Vyslovil výhrady voči postupu prokurátorky v konaní, ktorá prehliadala procesné vady, neplnila si úlohy a argumentovala fiktívnym názorom dieťaťa. K odvolaniu pripojil emailovú komunikáciu s p. L., s C. W., sms správy, výňatok zo žiackej knižky, fotografie. Navrhol vykonať výsluch triednej učiteľky maloletej Mgr. R. L., trénera G. L., doložiť sms komunikácie rodičov, facebookovú komunikáciu trénera s otcom a s C. W. (matkou iného korčuľujúceho dieťaťa), žiacku knižku a slovník maloletej.

6. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca voči čiastočnému rozsudku navrhla prostredníctvom svojho právneho zástupcu napadnutý rozsudok potvrdiť. Tvrdenia otca uvedené v odvolaní považovala za umelo vykonštruované, postavené na domnienkach, konšpiráciách a fabuláciách bez akýchkoľvek relevantných dôkazov. Stotožnila sa s rozhodnutím súdu, ktorý sledoval najlepší záujem dieťaťa. Poukázala na to, že otec správanie a dešpekt voči zákonnej sudkyňi preukázal na pojednávaní dňa 29.09.2017, kedy vzniesol námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi z dôvodu, že je slobodnou matkou starajúcou sa o dieťa v podobnom veku ako K.. Poukázala na správanie otca v konaní, ktorý zapríčiňoval odročovanie pojednávania a predlžovanie konania a rozhodnutia vo veci samej. Mala za to, že súčasné usporiadanie pomerov rodičov vo vzťahu k maloletej K. sa dlhodobo javí byť neudržateľným a nesledujúcim záujem dieťaťa. Poukázala na to, že otec opomína, že v konaní mu nikto nebránil predkladať dôkazy, mal k dispozícii všetky podania. Skutočnosť, že nie je stotožnený s rozhodnutím súdu, nezakladá dôvodnosť ním podaného odvolania a nezabezpečuje eminentný záujem maloletej, ktorý je primárnym a určujúcim v tomto konaní. Poprela, že by otcovi maloletej vulgárne nadávala, vyhýba sa mu z dôvodu jeho prenasledovania, vyhrážania. Uviedla, že prvotne sa snažila

situáciu riešiť dohodou bez priamej ingerencie súdu. Vyslovila názor, že stav v akom sa maloletá nachádzala pred vyhlásením čiastočného rozsudku bol neudržateľný a nadmerne zaťažujúci pre dieťa. Uviedla, že otec si maloletú preberal v škole svojvoľne, kedykoľvek, maloletá bola zmätená, neistá a situácia sa vyhrotila nezhodami medzi rodičmi. Poprela, že by otec konal tak ako prezentuje a bol k nej ústretový, keď ústretovosť aplikoval v súlade s vlastnými predstavami bez jej účasti, nikdy jej nezavolať, neinformoval ju, nerešpektoval ju, dokonca jej maloletú nepriniesol a dieťa prespalo u neho, pričom ho nezaujímalo, či to maloletá chce, nerešpektoval jej názor ako matky, ani názor a záujem dieťaťa. Za súčasného usporiadania vzťahov má maloletá stabilný režim, striktné nastavené podmienky vyhovujúce jej príprave do školy. Poukázala na to, že aj naďalej dochádza k neplneniu primárnych rodičovských povinností otca, nepripravenosti maloletej do školy a neplneniu si školských povinností. Vyslovila názor, že otec nedisponuje dostatočnou mierou schopnosti výchovne vplyvať na maloletú, funkčne a rozvíjajúco nestimuluje edukačný proces maloletej s akceptáciou na jej vývinové špecifiká pre rozvoj osobnostných, vôľových, charakterových a citových vlastností maloletej, nie je dostatočne spôsobilým postarať sa o maloletú a vystavuje ju nebezpečenstvu cez internet, absolvoval s ňou náročnú túru, pri ktorej došlo k úrazu. Otcom prednesené návrhy na vykonanie dokazovania považovala za bezpredmetné. Dala do pozornosti, že súd rozhoduje o tom, ktorý z návrhov na vykonanie dokazovania vykoná. Nepovažovala za dôvodné vykonať dôkaz výsluchom svedka trénera maloletej a spolužiačok, keďže mimoškolské aktivity nemajú absolútne žiaden vplyv na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej. Uviedla, že maloletá má z otca dlhodobý strach, nechce mu povedať, že nechce korčuľovať, lebo by ublížila matke. Otec žije v domnejšej predstave, že maloletá je šťastná a korčuľovanie obľubuje. Za zavádzajúce a skresľujúce považovala tvrdenia otca, že maloletú vyzdvihovala zo školy skôr a znemožňovala mu v styku s dcérou, čo možno preukázať záznamom z kamerových systémov v škole a doloženou školskou dochádzkou maloletej. Mala za to, že potreby dieťaťa otca nezaujímajú a nevenuje im pozornosť. Uviedla, že svoje povinnosti odovzdať maloletú po stretnutí si riadne neplní a z konania otca je zrejmé, že maloletú zneužíva na riešenie ich vzájomného sporu. Je si vedomá, že o otázkach týkajúcich sa maloletej rodičia budú musieť rozhodovať spolu, preto nemá záujem medzi nimi zhoršovať komunikáciu a neuchyľuje sa ku klamstvám a zavádzajúcim tvrdeniam. Mala za to, že otec svoju situáciu doposiaľ riešil iba snahou mariť pokusy o revitalizáciu ich vzájomného vzťahu, svojim despotickým správaním vyvoláva v maloletej pocit beznádeje, menejcennosti a následného strachu z toho, ako otec zareaguje na jej prípadný neúspech a nezdar. S napadnutým rozhodnutím sa stotožnila, nakoľko súd vykonal dostatočné dokazovanie aj samotným výsluchom maloletej, rozhodoval v rodinnoprávnej veci a posudzoval stav v čase, keď o ňom rozhoduje, dôkladne vyhodnotil záujem maloletej a zväžil čo je pre ňu najvhodnejšie a najvyhovujúcejšie. Uviedla, že otec mal prístup ku všetkým podaniam a listinným dôkazom, ktoré sa v spise nachádzajú. K vyjadreniu pripojila výňatky zo žiackej knižky, fotografie, sms komunikáciu rodičov.

7. Komisárka pre deti vo vyjadrení k odvolaniu otca voči čiastočnému rozsudku zotrvala na svojom prednese prezentovanom na pojednávaní dňa 14.06.2017.

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca voči čiastočnému rozsudku navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Pridržiaval sa svojho vyjadrenia.

9. Otec vo vyjadrení k vyjadreniam matky, Úradu komisára pre deti k odvolaniu proti čiastočnému rozsudku zotrval na svojej argumentácii. Zdôraznil, že maloletá preferuje rovnocenný styk s oboma rodičmi a považoval za prekvapujúce, že nemôže počas týždňa prespávať u neho, hoci to sama chce. Dal do pozornosti, že matka nerešpektuje vykonateľný čiastočný rozsudok súdu prvej inštancie, trvá na jeho plnení na minútu, vyhráza sa aj trénerovi K. a jemu. Stanovený rozsah styku považoval z dlhodobého hľadiska, vzhľadom na aktivity maloletej, za neúnosný, pričom určenie striedavej starostlivosti prípadne predĺženie odovzdávania maloletej do druhého dňa by eliminovalo napätie, vytvárané efektom 19-tej hodiny. K vyjadreniu matky k jeho odvolaniu spochybnil popísanie súčasného skutočného stavu života maloletej. Namietal znevažovanie jeho osoby advokátom matky. Vyslovil názor, že matka nemá problém klamať, manipuluje, čo vytvára rizikové zázemie pre maloletú. Poprel, že by v konaní spôsobil priesťahy, každého pojednávania sa zúčastnil, pričom k odročovaniu pojednávania došlo aj z dôvodov na strane právneho zástupcu matky. Mal za to, že matka koná v neprospech maloletej, je direktívna, nekompromisná a manipulatívna voči nemu, koná impulzívne a správa sa k maloletej ako ku svojmu majetku, nespolupracuje a sťažuje jej prípravu na vyučovanie. Zdôraznil, že dcére sa venuje, pripravuje sa s ňou do školy, poukázal na úspechy maloletej a jej školský prospech. Mal za to, že čiastočný rozsudok nevedie k stabilizácii maloletej v škole, ale k zhoršeniu jeho situácie.

Za účelové, ohrozujúce integritu dieťaťa, považoval tvrdenia matky súvisiace so zdravotným stavom maloletej a úrazom (august 2017). Podrobne popísal okolnosti úrazu a z toho vyplývajúce nezhody. Popísal nezhody súvisiace so žiadosťami o výmenu víkendov na styk s maloletou. V ostatnom sa pridrižoval svojich vyjadrení.

10. Proti rozsudku č.k. 3P/123/2015-2335, zo dňa 20.11.2017, ktorým súd rozhodol o výživnom na maloletú a zamietol návrh otca na prenesenie príslušnosti, podal odvolanie otec. Namietal, že súd prvej inštancie porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, nevykonaním navrhnutých dôkazov, nepristúpil k dokazovaniu pomerov na strane matky a otca v ich nových bydliskách, nevykonanie navrhovaného dokazovania žiadnym spôsobom v rozhodnutí nezdôvodnil. Namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napadnutý rozsudok považoval za arbitrárny a nepreskúmateľný. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom z dôvodu, že mu neboli doručené písomnosti doložené do spisu matkou a nebolo mu umožnené nahliadnuť do spisu. Poukázal na ustálenú súdnu prax a zdôraznil, že aj pri určení výšky výživného je potrebné vykonať riadne dokazovanie na strane oboch rodičov. Uviedol, že maloletú financuje aj nad rámce výživného a chce ju podporovať aj naďalej. Poukázal na to, že vyživovaciu povinnosť má nielen otec, ale aj matka, pričom má právo na zúčtovanie výdavkov maloletej. Poukázal na príjem matky a jej majetkové pomery, potrebu ich preukázania. Opätovne zdôraznil odvolacie námietky uvedené v odvolaní voči napadnutému čiastočnému rozsudku. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a doplniť dokazovanie predložením relevantných podkladov zo strany matky pre určenie výživného na maloletú. Žiadal rozhodnúť o výchovnom opatrení, napomenutí matky, vzhľadom na skutočnosť, že naďalej odovzdáva maloletú na styk s ním nepripravenú a neplní si povinnosti vyplývajúce z vykonateľného čiastočného rozsudku. V ďalšom podaní označenom ako doplnenie odvolania nesúhlasil so zamietnutím návrhu na prenesenie príslušnosti. Vyslovil názor, že v danom prípade je v záujme dieťaťa zmeniť príslušnosť súdu na konanie. Zdôraznil, že dodržiava rozsudok súdu prvej inštancie, pričom niekedy došlo len k miernemu neskoršiemu odovzdaniu maloletej matke v dôsledku športovej činnosti dieťaťa. Poukázal na to, že v súčasnosti očakáva s manželkou narodenie ďalšieho dieťaťa a jeho manželka stratí od júna 2019 nárok na príspevok na starostlivosť o dieťa do troch rokov. Zotrval na svojich doterajších ústnych i písomných vyjadreniach, hodnotil aktuálne situácie a žiadal vykonať navrhované dôkazy. Stanovenie termínu odovzdania maloletej počas veľkonočných prázdnin v pondelok považoval za nevhodné z dôvodu, že s maloletou trávi čas v M. s rodinou. Pokiaľ ide o vianočné prázdniny, nevidel dôvod v tom, aby maloletú nemal možnosť preberať posledný deň vyučovania pred prázdninami. Uviedol, že matka čelila priestupkovému konaniu pre podozrenie spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, nie je ochotná pri odovzdávaní tolerovať 10 minútové meškanie, správa sa agresívne voči nemu, neumožnila ísť maloletej na pohreb starého otca. Mal za to, že odovzdávanie a preberanie dieťaťa by bolo bezproblémové v škole a zabezpečilo by stabilizáciu dieťaťa. V prípade, ak sa súd rozhodne doterajšiu frekvenciu styku otca s maloletou ponechať, žiadal, aby sa v priebehu pracovného týždňa odovzdávanie dieťaťa realizovalo v škole o 08.00 hod. a 14.00 hod. a počas školských prázdnin upraviť styk vždy odo dňa predchádzajúceho prázdninám a sviatkom po vyučovaní od 14.00 hod. (vianočné, veľkonočné, jesenné, zimné prázdnin a polročné) s tým, že odovzdávanie dieťaťa bude v prvý pracovný deň v škole o 08.00 hod., zároveň navrhol upraviť styk aj dňa 01.05. v párnom roku od 08.00 hod. do 20.00 hod. a 08.05. v nepárnom roku od 08.00 hod. do 20.00 hod. a zimné prázdniny od 30.12. od 19.00 hod. v nepárnom roku do posledného dňa prázdnin do 19.00 hod. a v párnom roku odo dňa predchádzajúceho začiatku prázdnin od 14.00 hod. do 30.12 do 19.00 hod. Pripojil sms správy, emailovú komunikáciu, listy písané maloletou, fotografie, DVD nahrávky potvrdzujúce existenciu významného konfliktu rodičov. Poukázal na správu VÚDPaP v Bratislave z psychologickkej intervencie zo dňa 06.06.2019, z ktorej vyplýva, že vyšetrenie maloletej bolo zrealizované len v prítomnosti otca, pričom zo záverov správy je zrejmé, že K. reportuje, že neprežíva dobre hádky svojich rodičov počas preberania, v jej prežívaní sa zistil negatívny dopad na K. vo vzťahu k otcovi, emocionálne a sociálne väzby dieťaťa k otcovi sú pozitívne, v prežívaní maloletej sa objavuje intrapsychický konflikt, keďže vzhľadom na správanie rodičov nie je schopná sa psychologicky bezpečne vzdialiť a opäť priblížiť od jedného rodiča k druhému tak, aby nepocítovala pocit viny a strach a reaguje, napr. kritikou otca alebo odmietnutím styku pred matkou.

11. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca voči rozsudku súdu prvej inštancie 3P/123/2015-2335 zo dňa 20.11.2017 navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť. Mala za to, že súd prvej inštancie postupoval

správne v súlade s platnou právnou úpravou výživného, pričom rozsah výživného na maloletú je v súlade s ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine a vyplýva z preskúmaných a preukázaných odôvodnených potrieb maloletej a majetkových pomerov otca a matky. Poukázala na to, že majetkové pomery otca mu umožňuje prispievať na maloletú výživným v sume XXX eur mesačne. K ďalším námietkam otca uviedla, že nie je povinnosťou v konaní o výživnom nariaďovať znalecké dokazovanie za účelom zistenia potrieb a osobnosti dieťaťa, ako aj vzťahu k osobnostným predpokladom rodičov, zisťovania pomerov maloletej v škole dopytom. Mala za to, že skutočnosť, že otec nie je vnútorne stotožnený s rozhodnutím súdu nezakladá dôvod ním podaného odvolania a nezabezpečuje eminentný záujem maloletej. Vo vyjadrení k doplneniu odvolania otca matka uviedla, že súd prvej inštancie sa riadne vypořiadal s námietkami vznesenými otcom voči zákonnej sudkyňi. K otázke prenesenia miestnej príslušnosti na konanie uviedla, že takýto postup by zbytočne predlžoval konanie, nesledoval by záujem maloletého dieťaťa, pričom návrh otca bol prednesený až pred rozhodnutím vo veci samej. Poukázala na ust. § 112 ods. 2 CMP a podmienky prenesenia príslušnosti na konanie. V ďalšom podaní zo dňa 29.04.2019 poukázala prostredníctvom svojho právneho zástupcu na to, že otec nereferuje potreby maloletej, bez ohľadu na jej prania a názor ju núti realizovať styk aj počas choroby, zámerne vyvoláva konfliktné rodinné situácie a rodinnú nepohodu počas sviatkov a prázdnin maloletej, je útočný, nezdvíha jej telefón, nedodržiava určený rozsah styku, maloletá nie je pripravená do školy, nerešpektuje jej názor. Uviedla, že K. sa jej priznala, že aj keď je cez víkendy u otca, plače, otec sa o jej nespokojnosť nezaujíma. Navrhla zmeniť úpravu styku otca s maloletou počas nepárnych kalendárnych víkendov od piatku do nedele s odovzdaním dieťaťa matke o 18.00 hod., aby mala maloletá priestor pripraviť sa do školy a nemusela v piatok nosiť ťažkú školskú tašku. Počas týždňa navrhla neupraviť styk s tým, že bude umožňovať otcovi stretnutia s maloletou podľa vzájomnej dohody s otcom v nadväznosti na potreby maloletej, alternatívne navrhla upraviť styk v pondelok a v stredu maximálne do 17.30 hod.. Navrhla vykonať pohovor s maloletou K., ktorá pociťuje subjektívny pocit, že jej názor nebol vypočutý a nestretol sa s pochopením. Vo vzťahu k určeniu výživného poukázala na náklady na domácnosť a na potreby maloletej a navrhla zvýšiť výšku výživného vzhľadom na odstup času od rozhodnutia súdu prvej inštancie. V podaní zo dňa 03.06.2019 sa pridržiavala svojich prednesov. Vyjadrenia otca považovala za nepravdivé, tendenčné a v príkrom rozpore so skutočnosťami. Predložené videozáznamy považovala za neautentické, nekompletné, účelovo pozmenené, aby vykresľovali otca ako obeť, ktorej je upierané právo na stretávanie s dieťaťom. Mala za to, že tento dôkaz je nezákonne získaný bez súhlasu dotknutých osôb. Informovala o tom, že otec zverejňuje na verejne prístupnom facebookovom profile citlivé informácie zo súdneho spisu, informácie o jej rodinných príslušníkoch, jej pomeroch a financovaní jej domácnosti. Zdôraznila, že K. má od prvej triedy nastavený stabilný režim, otec nerešpektuje jej pravidlá, ktoré fungujú, pričom v poslednej dobe si vymýšľa rôzne choroby, aby k otcovi nemusela ísť.

12. Zástupca Okresnej prokuratúry Bratislava I vo vyjadrení k odvolaniu otca voči rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 3P/123/2015-2335, zo dňa 20.11.2017 navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Určenú výšku výživného považoval za primeranú s prihliadnutím na dobrovoľné príspevky otca aj na rámec výživného, jeho podiel na mimoriadnych výdavkoch na maloletú a jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

13. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca voči rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 3P/123/2015-2335 zo dňa 20.11.2017 navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako správny.

14. Komisárka pre deti vo vyjadrení k odvolaniu otca voči rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 3P/123/2015-2335 zo dňa 20.11.2017 zotrvala na svojom vyjadrení.

15. V priebehu odvolacieho konania kolízny opatrovník doručil odvolaciemu súdu správu z vykonaného pohovoru s maloletou K. dňa 26.10.2018, z ktorej vyplýva, že pred uskutočnením pohovoru boli obaja rodičia informovaní o jeho realizácii. Maloletej bol vysvetlený dôvod uskutočnenia pohovoru, pričom K. popísala konflikt, ku ktorému došlo, keď bola chorá (mala kiahne) a na stretnutie s otcom nechcela ísť, ale napriek tomu on prišiel. Uviedla, že otec nerešpektuje jej názor, keď na stretnutie nechce ísť, s otcom jej stačia víkendy s prespaním, lebo sa musí cez týždeň učiť a domov chodia neskoro, potom nemá náladu a je unavená. V pondelok a v stredu chodia športovať a musí dobiehať učivo. Stačí jej korčuľovanie cez víkend, cez týždeň to nezvláda. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 27.04.2019 vyplýva, že dňa 24.04.2019 bolo vykonané šetrenie pomerov v domácnosti otca v R., na základe ktorého bolo zistené, že otec má vytvorené vhodné podmienky pre pobyt maloletej v jeho domácnosti, bytové pomery sú na veľmi dobrej úrovni.

16. Otec na pojednávaní pred odvolacím súdom uviedol, že na námietke zaujatosti vznesenej voči sudkyňi JUDr. Kataríne Škultétyovej netrvá. Zdôraznil, že posledné podanie matky nesleduje najlepší záujem maloletej. Mal za to, že maloletá je manipulovaná a preto je potrebné zistiť odborníkom túto manipuláciu, jej preferencie. Poukázal na emailovú komunikáciu maloletej zo dňa 21.02.2019 a skutočnosť, že textácia toho emailu nezodpovedá veku dieťaťa, ani jej povahe. Na podanom odvolaní zotrval s tým, že ak by odvolací súd nevyhovel jeho odvolaniu, navrhuje upraviť styk tak, aby si dieťa preberal zo školy a odovzdával do školy, vzhľadom na konfliktné vzťahy a ich odbúranie. Upozornil, že matka dieťa na styk riadne nepripravuje, nerešpektuje práva dieťaťa, styk je občas zmarený. Navrhol doplniť dokazovanie vykonaním znaleckého dokazovania, lustráciou na Okresnom úrade v súvislosti s priestupkovým konaním matky maloletej a dôsledným preverením majetkových pomerov matky. Uviedol, že nie je pravdou, že by neskoro vracal maloletú, toto je viazané na tréningy. Poukázal na problémy zaznamenané na DVD nosičoch. Zdôraznil, že dcéru od malička vodi na tréningy, na krúžky, tieto financuje. Vyjadril sa k jeho majetkovým pomerom a príjmom. Právna zástupkyňa otca na pojednávaní pred odvolacím súdom uviedla, že v danom prípade ide o vážny prípad a úsilie matky obmedzovať kontakt maloletej s otcom, maloletá trpí intrapsychickým konfliktom, s ktorým sa nevie vysporiadať a nevie sa zdravo prelínať z jedného prostredia do druhého. Otcovi záleží na tom, aby dieťa žilo v zdravom prostredí, nepocíťovalo pocit zodpovednosti za vyriešenie problémov, aby sa mohlo zdravo pohybovať u otca aj matky. Uviedla, že je potrebné poskytnúť široký priestor, aby sa mohla stretávať s otcom, ktorý na ňu môže pôsobiť nielen slovami, ale aj skutkami. Na pojednávaní dňa 11.06.2019 otec oznámil, že na podanom odvolaní voči výroku rozsudku v časti o výživnom netrvá, odvolanie v tejto časti zobrať späť.

17. Právny zástupca matky na pojednávaní pred odvolacím súdom zdôraznil, že matka nenavrhuje žiadne dokazovanie, chce len upozorniť na to, že maloletá bude mať 10 rokov, aby otec rešpektoval jej názor, že počas týždňa jej stretnutia nevyhovujú, inak nechce nejakým spôsobom zasahovať do nastaveného režimu. Matka uviedla, že emaily, ktoré písala maloletá, si vyžiadala sama, nikto jej nepomáhal, k pani W. má dôveru. Uviedla, že chce rešpektovať istý status medzi maloletou a otcom, ale žiadala od otca pokoj a správanie bez urážania. Poukázala na to, že maloletá sa u otca cez víkend päť hodín učí, prenášanie školských pomôcok ju zaťažuje.

18. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Bratislave na pojednávaní pred odvolacím súdom apelovala na rodičov, aby sa naučili spolu komunikovať.

19. Zástupkyňa komisárky pre deti na pojednávaní dala na zváženie, vzhľadom na obsah predložených DVD nosičov, vhodnosť preberania dieťaťa v škole, aby sa vyhlo konfliktom rodičov.

20. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné a odvolacie konanie voči napadnutému výroku rozsudku v časti o výživnom je potrebné zastaviť.

21. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal námietkami otca, ktorými namietal porušenie práv účastníka konania na spravodlivý proces. Po preskúmaní spisu dospel odvolací súd k záveru, že námietky otca nie sú dôvodné. Pokiaľ otec namietal, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie mu neboli doručené niektoré podania matky a nemal možnosť oboznámiť sa so všetkými dôkazmi, odvolací súd na danú námietku neprihliadal. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie riadne oboznamoval obsah spisu, otec nahliadal do spisu a mal teda možnosť oboznámiť sa so všetkými listinnými dôkazmi a vyjadreniami matky. Odvolací súd poukazuje na samotné vyjadrenie otca, ktorý sám potvrdil, že niektoré dôkazy si zabezpečil sám na vlastné náklady nahliadnutím do spisu a vyžiadanim kópií listín. Nemožno akceptovať ani námietku otca, že mu nebolo doručené uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka maloletej, keďže z obsahu spisu vyplýva, že dané rozhodnutie súdu prvej inštancie č.k. 3P/123/2015-8 zo dňa 05.10.2015 otec prevzal osobne na súde prvej inštancie dňa 20.11.2015 (por. č.l. 21). Rovnako nemožno zohľadniť námietku otca, že mu nebol doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný matkou dňa 11.04.2017 a nemal možnosť sa k tomuto návrhu vyjadriť. Odvolací súd poukazuje na ust. § 331 ods. 1 CSP upravujúce postup súdu v konaní o nariadení neodkladného opatrenia a spôsob doručovania takéhoto návrhu. Tu je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie postupoval správne, nakoľko nie je jeho povinnosťou doručovať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia účastníkom konania pred rozhodnutím o tomto návrhu. Pokiaľ otec namietal, že nemal možnosť pripraviť sa na pojednávanie nariadené na deň 14.06.2017 a

oboznámil sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd udáva, že otec vzal termín pojednávania na vedomie, mal dostatok priestoru pripraviť sa na pojednávanie, pričom skutočnosť, že s obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného matkou nesúhlasil, nemá vplyv na priebeh pojednávania a jeho prípravu. Zo spisu je zrejmé, že sa otec sa priebežne oboznamoval s obsahom spisu, do ktorého nahliadal. K námietke otca vo vzťahu k nedostatočnému výsluchu účastníkov pred súdom prvej inštancie odvolací súd udáva, že z obsahu spisu a zápisníc z nariadených pojednávanií je zrejmé, že súd prvej inštancie v predmetnom konaní rodičom umožnil vyjadrovať sa k veci, pričom obaja rodičia, najmä otec produkoval množstvo písomných podaní, v ktorých reagoval na prednesy matky a ňou zakladané písomné podania a listinné dôkazy. Preto namietanému porušeniu procesného práva otca, odvolací súd neprisúdil takú intenzitu porušenia procesného práva, ktorého dôsledkom by malo byť zrušenie napadnutého rozhodnutia a toto pochybenie odvolací súd napravil svojím postupom, keď na prejednanie odvolania otca nariadil pojednávanie, na ktoré účastníkov predvolal. Odvolací súd považoval za nedôvodné aj námietky otca vo vzťahu k zisťovaniu názoru dieťaťa, oboznámením jeho obsahu zástupkyňou komisárky pre deti na pojednávaní dňa 14.06.2017 a odmietnutím sprístupnenia záznamu sudkyňou. Zo zápisnice z pojednávania jednoznačne vyplýva, že zástupkyňa komisára pre deti obsah vyjadreného názoru maloletej a obsah pohovoru predniesla priamo na pojednávaní a zároveň požiadala o zachovanie záznamu z pohovoru ako dôverného na žiadosť dieťaťa. Odvolací súd dospel k záveru, že nie je namieste spochybňovať vyjadrenie zástupcu komisára pre deti ako orgánu, ktorý sa podieľa na ochrane práv detí podporou a presadzovaním práv priznaných dieťaťu podľa Dohovoru o právach dieťaťa a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná. Rovnako je potrebné prihliadať na prejavené prianie dieťaťa a ponechať záznam z pohovoru ako dôvernú listinu. Pokiaľ otec namietal zbytočné vyhlásenie čiastočného rozsudku, ktorý bol účastníkom doručovaný až na ďalšom pojednávaní v septembri 2017 a po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, odvolací súd poukazuje na to, že vyhlásenie čiastočného rozsudku je v súlade s ust. § 213 CSP. Súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonom pri aplikovaní daného ustanovenia, však skutočnosť, že písomne vyhotovený čiastočný rozsudok doručoval účastníkom konania pred pojednávaním nariadeným vo veci v mesiaci september 2017 sa vymyká logike a hospodárnosti konania. Uvedená skutočnosť však nezakladá dôvod konštatovať, že boli porušené práva účastníka konania na spravodlivý proces. Odvolací súd súhlasí s námietkou otca o nedodržaní lehoty súdom prvej inštancie na vypracovanie napadnutého čiastočného rozsudku. Pokiaľ otec namieta, že súd prvej inštancie nevykonal vo veci navrhnuté dôkazy, nevykonal výsluch navrhovaných svedkov (napr. tréner, iný rodič z korčuľovania, učiteľka) a nenariadil znalecké dokazovanie, odvolací súd uvedené námietky vyhodnotil ako nedôvodné. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie postupoval správne, vo veci vykonal dokazovanie, ktoré bolo dostatočným podkladom pre rozhodnutie vo veci, či už pri rozhodovaní o čiastočnom rozsudku alebo rozsudku o výživnom. Je vecou súdu prvej inštancie aký postup zvolí pri vykonávaní dokazovania a hodnotení dôkazov. V danej prejednávaní veci súd prvej inštancie postupoval správne v súlade s ust. § 35 CMP. Pri posúdení námietky otca o hodnotení vyjadrení matky i otca na pojednávaní dňa 14.06.2017, keď akceptovali dohodu o zverení maloletej a styku s otcom a súd prvej inštancie z tejto dohody vychádzal, odvolací súd konštatuje, že zo zápisnice z pojednávania zo 14.06.2017 vyplýva, že súhlas otca bol daný len pri zabezpečení dočasného riešenia rodinnej situácie. Odvolací súd na danú námietku prihliadal, avšak poukazuje na bod 23 odôvodnenia tohto rozhodnutia. K námietke otca o tom, že súd prvej inštancie nerozhodol o ním podaných námietkach zaujatosti voči zákonnej sudkyňi JUDr. Kataríne Škultétyovej, odvolací súd konštatuje, že o všetkých námietkach zaujatosti vznesených otcom voči zákonnej sudkyňi bolo Krajským súdom v Bratislave rozhodnuté uznesením č.k. 15NcC 17/2017-2176 zo dňa 15.11.2017, z ktorého odôvodnenia je zrejmé, že nadriadený súd rozhodoval o námietkach zaujatosti vznesených otcom dňa 29.09.2017, 02.10.2017 a 08.11.2017. Napokon odvolací súd poukazuje aj na vyjadrenie otca v priebehu odvolacieho konania na pojednávaní dňa 11.06.2019, kedy uviedol, že na podaných námietkach zaujatosti netrvá.

22. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie a vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver, avšak na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru o potrebe zmeny napadnutého rozsudku v spojení s čiastočným rozsudkom len v časti úpravy styku otca s maloletou počas sviatkov a školských prázdnin.

23. Vo vzťahu k odvolaniu otca voči výrokom napadnutého rozsudku v prvom rade je potrebné uviesť, že v konaniach starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd primárne prihliada na najvyšší záujem dieťaťa a jeho ochranu. Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutočností prejednávaného prípadu, vykonaní a doplnení dokazovania v rámci odvolacieho konania, dospel k záveru, že výrok rozsudku, ktorým bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a ktorým súd zamietol návrh otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov alternatívne do starostlivosti

otca, je správny a zároveň je dôvodná zmena rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Odvolací súd nespochybňuje, že zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov sleduje právo dieťaťa na rovnocenný kontakt s rodičmi, právo na jeho výchovu a zabezpečenie starostlivosti o ňu matkou aj otcom. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že maloletá je v domácnosti matky zastabilizovaná a neboli zistené žiadne nedostatky v zabezpečení jej starostlivosti matkou. Rovnako správne prihliadol na záujem maloletej a ňou vyjadrený názor. Odvolací súd nespochybňuje, že otec má záujem o zabezpečovanie striedavej osobnej starostlivosti o maloletú, rovnako nespochybňuje, že maloletá má s otcom vytvorený blízky citový vzťah, pričom obaja rodičia majú vytvorené podmienky pre výkon striedavej osobnej starostlivosti o maloletú a sú spôsobilí dieťa vychovávať. V danom prípade je však nevyhnutne potrebné prihliadať na názor maloletej vyjadrený pred súdom prvej inštancie, Komisárkou pre deti a napokon aj pred kolíznym opatrovníkom v odvolacom konaní. V prvom rade je potrebné konštatovať, že maloletá K. je aktuálne vo veku takmer 10 rokov (naposledy sa vyjadrila vo veku 9 rokov), kedy dokáže vyjadriť svoj názor, dokáže prejavovať a vysloviť svoje želanie a predstavy a vie zadefinovať svoj vzťah k tomu ktorému rodičovi. Z jej prejavov a vyjadrení je nesporné, že k obom má vytvorený blízky vzťah, avšak nechce meniť domácnosť matky, má záujem v nej zotrvať a s otcom chce tráviť čas cez víkendy, aby sa v priebehu pracovného týždňa mohla venovať príprave do školy v klude, keďže s otcom chodia na tréningy aj cez týždeň, je unavená a musí sa ešte venovať školským povinnostiam. Otcovi K. vytyka, že nerešpektuje jej názor, keď na stretnutie nechce ísť, korčuľovanie cez týždeň nezvláda. Odvolací súd nespochybňuje, že otec má svoju dcéru rád, vytvára jej aktívny program, podporuje ju v mimoškolských a športových aktivitách a venuje sa jej. V danom prípade je však nevyhnutne potrebné zohľadniť komplexnú rodinnú situáciu, názor maloletého dieťaťa vyjadrený aj v rámci odvolacieho konania, potrebu stabilizácie maloletej, ktorá je vystavená konfliktu lojality rodičov, ktorý nedokážu spolu korektné komunikovať a svojim správaním a postojom vytvárajú situácie pre dieťa neprijateľné. Dôkazom toho je i posledný otcom predložený DVD nosič zaznamenávajúci preberanie dieťaťa, z ktorého vyplýva, že maloletá je zmätená, vtiahnutá do konfliktu rodičov, má problém odpovedať, či už matke alebo otcovi. Napriek námietkam matky o manipulovaní so záznamom, je postoj maloletej zrejмый. Takéto správanie rodičov je neakceptovateľné. Konflikty medzi rodičmi sú nesporné, vyplývajú z podaní matky i otca, sms a emailovej komunikácie, z informácií zo sociálnych sietí. Odvolací súd nesúhlasí s názorom otca, že z vyjadrenia maloletej možno vyvodíť jej záujem byť u oboch rodičov rovnako a skutočnosť, že pôvodné status quo jej vyhovuje, nakoľko ide len o domnienky otca. Stanovisko maloletej bolo jasne prezentované pred kolíznym opatrovníkom aj v odvolacom konaní. Odvolací súd nepovažoval za potrebné aktualizovať zisťovanie názoru maloletej pred rozhodnutím o odvolaní z dôvodu, že pre rozhodnutie vo veci postačujú podklady zabezpečené na základe vykonaného dokazovania a zisťovanie názoru dieťaťa. Rovnako nariadenie znaleckého dokazovania by zbytočne predĺžilo konanie, pričom názor dieťaťa je jednoznačný. Odvolací súd poznamenáva, že aj napriek tomu, že otcom doloženú správu VÚDPaP Bratislava vyhodnocuje ako neobjektívnu, keďže vyšetrovanie maloletej bolo zrealizované bez účasti matky, je potrebné konštatovať, že aj zo záverov tejto správy vyplýva prežívanie dieťaťa pri konflikte rodičov, negatívny dopad na K., ktorá má vytvorený vzťah aj k otcovi a potreba zabezpečenia kontaktu aj s otcom. Po komplexnom posúdení všetkých dôkazov vykonaných v konaní, odvolací súd s prihliadnutím na rodinnú situáciu, názor maloletej a vzťahové väzby medzi rodičmi a dieťaťom, dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky a o zamietnutí návrhu otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, alternatívne do osobnej starostlivosti otca. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie vo vzťahu ku korčuľovaniu maloletej a na odvolacie dôvody otca v tomto smere neprihliadal. Mimoškolské aktivity dieťaťa súd pri rozhodovaní zohľadňuje, avšak tieto nemôžu byť prioritným podkladom pri rozhodovaní o zverení dieťaťa a styku. V danom prípade je však nevyhnutné apelovať na oboch rodičov, aby svoju komunikáciu viedli korektné bez negatívnych emócií, svojmu dieťaťu vytvorili láskyplné prostredie, v ktorom bude vyrastať spokojne a šťastne, maloletej načúvali a rešpektovali jej želania. Odvolací súd mal preukázané, že maloletá je v domácnosti matky spokojná, škola neavizovala výchovné a školské problémy u maloletej. Odvolací súd po vyhodnotení a preskúmaní všetkých dôkazov v konaní dospel k záveru, že v záujme maloletej je zabezpečiť jej stabilitu prostredia a režimu, ktorý zverením do osobnej starostlivosti matky bude zachovaný. Súd prvej inštancie správne prihliadal na vek a záujem maloletého dieťaťa. Odvolacie námietky otca vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Rovnako považoval návrhy otca na nariadenie znaleckého dokazovania, na vykonanie lustrácie na Okresnom úrade v súvislosti s priestupkovým konaním matky, preverenie jej majetkových pomerov, výsluchy ním navrhovaných svedkov, za neopodstatnené, nehospodárne a

zbytočne predlžujúce konanie, keďže výsledky vykonaného dokazovania sú dostatočné pre rozhodnutie vo veci.

24. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keď oboch rodičov oprávnil maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. V konaní neboli preukázané dôvody pre obmedzenie týchto práv rodičov. Otec v odvolaní vo vzťahu k danému výroku napadnutého rozsudku neuviedol žiadne podstatné dôvody.

25. Súd prvej inštancie rovnako správne rozhodol o zamietnutí návrhu Úradu komisára pre deti na uloženie výchovného opatrenia. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti a poukazuje na ne.

26. S poukazom na uvedené, rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s čiastočným rozsudkom je v napadnutom výroku o zverení, určení zastupovania dieťaťa a spravovania jeho majetku a zamietnutí návrhov na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, alternatívne zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca a zamietnutí návrhu na uloženie výchovného opatrenia vecne správny, preto ho odvolací súd v týchto napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, kde správne vyhodnotil v záujme maloletej a upravil styk otca s maloletou tak, aby bol zabezpečený širší kontakt otca s maloletou, keď na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti neboli dané podmienky. Správne rozhodol súd prvej inštancie, pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletou každý pondelok a v stredu kalendárneho roka od 14.00 hod. do 19.00 hod. a v nepárnom kalendárnom týždni od piatku od 14.00 hod. do pondelka v párnom týždni do 08.00 hod. s výnimkou školských prázdnin a sviatkov. Takýto rozsah úpravy styku počas pracovného týždňa považoval aj odvolací súd za súladný so záujmom maloletej s prihliadnutím aj na ňou vyjadrený názor a neochotu u otca v priebehu týždňa prespávať. Odvolací súd nepovažoval za vhodné tento rozsah styku redukovať v zmysle návrhu matky alebo rozširovať v zmysle návrhu otca na styk s prespaním u neho. Odvolací súd zdôrazňuje, že nie je vhodné maloleté dieťa zaťažovať do rodičovského konfliktu, keď z obsahu vykonaného dokazovania je zrejmé, že maloletá svojim správaním nechce ublížiť ani jednému z rodičov. Rodičia, a v tomto prípade najmä matka, majú viesť dieťa k budovaniu vzťahu s druhým rodičom a k jeho rozširovaniu. Rodičia sú pri výkone svojich rodičovských práv a povinností rovnoprávni. V konaní nebol zistený žiadny dôvod, pre ktorý by nebolo možné ponechať súdom prvej inštancie nastavený styk maloletej s otcom počas školského roka. Maloletá prespanie u otca počas pracovného týždňa jednoznačne odmietala a zároveň sa vyjadrila, že krúžkové a športové aktivity, ktoré jej otec zabezpečuje počas týždňa ju zaťažujú, keďže má aj školské povinnosti. Odvolací súd dospel k záveru, že určený rozsah styku počas školského roka súdom prvej inštancie je správny a zohľadňuje vek dieťaťa, jeho potreby a jej vzťah k otcovi. Odvolací súd zároveň apeluje na otca, aby nenaliehal na maloletú a snažil sa vyplniť program počas styku s ňou cez pracovný týždeň rešpektujúc jej želania a tak, aby sa maloletá na stretnutia tešila a bez problémov sa súčasne pripravila do školy. Odvolací súd vyhovel čiastočne odvolacím námietkam otca vo vzťahu k úprave styku počas sviatkov a školských prázdnin nespochybňujúc právo otca podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, právo stretávať sa s maloletou, tráviť s ňou čas, organizovať si spoločný program a budovať si spoločné väzby. Súd prvej inštancie správne rozhodol o úprave styku otca s maloletou počas letných školských prázdnin a Vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin v párnom kalendárnom roku s poukazom na jeho vyváženosť. Odvolací súd na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie dospel k záveru o potrebe zmeny úpravy styku počas jarných, veľkonočných a jesenných školských prázdnin majúc za to, že otec má právo využiť čas prázdnin v celom rozsahu a maloletú si prevziať v deň ukončenia vyučovania pred začiatkom školských prázdnin a odovzdať ju matke v posledný deň daných školských prázdnin. Nie je dôvod na krátenie času týchto prázdnin, ktorý môže otec s maloletou využiť plnohodnotne. Pokiaľ ide o zimné školské prázdniny v nepárnom kalendárnom roku odvolací súd z rovnakého dôvodu vyhovel a zmenil výrok napadnutého rozsudku v tejto časti tak, že otec odovzdá maloletú matke v posledný deň zimných školských prázdnin v danom roku, avšak nevyhovel návrhu otca na prevzatie dieťaťa počas vianočných a zimných školských prázdnin v párnom kalendárnom roku v deň ukončenia vyučovania z dôvodu poskytnutia priestoru maloletej a matke zorganizovať si čas Vianoc v domácnosti matky, keďže v danom roku počas Vianočných sviatkov by maloletá nemala možnosť byť s matkou. Správne súd prvej inštancie rozhodol o odovzdaní a preberaní maloletej počas pracovného týždňa v školskom zariadení a v pondelok a stredu odovzdanie dieťaťa v mieste bydliska matky redukujúc tak vzájomný kontakt rodičov a s tým súvisiace nezhody a konflikty. Aj napriek návrhu otca zmeniť čas odovzdávania a preberania maloletej na styk počas školských prázdnin a sviatkov za účelom odstránenia príležitosti pre konflikt

rodičov, odvolací súd dospel k záveru, že pre maloletú bude vhodnejšie preberanie na prázdniny o 17.00 hod. tak, aby sa mala možnosť pripraviť na styk s otcom, aj v prípade vycestovania. Argumenty otca majú síce svoj význam, avšak rodičia musia dokázať ich správanie korigovať v záujme svojho maloletého dieťaťa. Odvolací súd neakceptoval návrh otca na úpravu styku s maloletou dňa 01.05. a 08.05., keďže tieto dni sú zohľadnené v rámci bežnej úpravy styku.

28. Najideálnejším spôsobom úpravy styku rodiča s dieťaťom je dohoda rodičov, pretože len tá vie najlepšie vystihnúť potreby maloletého dieťaťa. Je preto potrebné, aby rodičia sledovali dobro svojho dieťaťa a nepresadzovali svoje názory a výchovné postupy voči druhému rodičovi. Úlohou každého rodiča je rešpektovať úlohu druhého rodiča v živote maloletého dieťaťa. Žiadne rozhodnutie súdu nenahradí deťom pocit istoty a bezpečia, ktorý im v prvom rade majú dať jeho rodičia. Pokiaľ však rodičia nie sú schopní na stretávaní sa dohodnúť, rozhodne autoritatívne súd s tým, že presne vymedzí čas a miesto odovzdania a prevzatia dieťaťa oprávneným rodičom a povinnosť druhého rodiča dieťa na stretávanie riadne pripraviť. Nič však nebráni rodičom v tom, aby následne v praktickom živote tento rámec dohodou modifikovali podľa potrieb dieťaťa. Akékoľvek aj oprávnené výhrady jedného rodiča voči druhému rodičovi, ktoré sa týkajú jeho postoja ako partnera, nemôžu byť dôvodom na zásah do styku s dieťaťom. Nie je však možné dostávať dieťa do situácie, že má pocit viny, ak niečo povie, čo sa druhému rodičovi nebude páčiť. Dieťa nemôže niesť zodpovednosť za riešenie konfliktu medzi rodičmi. Obidvaja rodičia sa majú snažiť, aby styk rodiča s dieťaťom prebiehal tak, aby sa dieťa cítilo komfortne. Aj len priemerne empatické dieťa za situácie, že rodičia sú voči sebe nepriateľsky naladení a nevedia spolu komunikovať sa nemôže cítiť dobre a jeho nechť ublížiť čo i len jednému z milovaných rodičov kladie na jeho psychiku ďalšie neúmerné požiadavky. Stretnutia za takýchto podmienok nemôžu byť dieťaťu na prospech. Bude na oboch rodičoch, aby maloletej vytvorili priaznivé prostredie pri jej odovzdávaní druhému rodičovi s tým, že maloleťá bude matkou pripravená nielen materiálne, ale aj po psychickej stránke. Povinnosťou otca bude dostaviť sa na termín stretnutia včas a maloletej pripraviť taký program, aby sa na nasledujúce stretnutie tešila a očakávala ho s radosťou. Odvolací súd považuje za aktuálne najvhodnejšiu úpravu styku otca s maloletou v nastavenom rozsahu, ktorým je sledovaný jej záujem a zdravý psychický a fyzický vývin. V prípade, že sa styk bude realizovať pravidelne, že nebude dochádzať ku komunikačným problémom medzi rodičmi, ktorých povinnosťou je samozrejme vynaložiť maximálne úsilie, aby sa styk realizoval bezproblémovo, bude maloleťá spokojná a následne bude možné rozšíriť rozsah stretnutí s otcom, či už na základe dohody rodičov alebo súdnou cestou. Za súčasnej situácie je však potrebné prihliadnuť na aktuálny stav.

29. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s čiastočným rozsudkom vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom počas sviatkov a školských prázdnin podľa § 388 CSP a vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o úprave styku potvrdil ako správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

30. Pokiaľ sa otec odvolal voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým nevyhovelo vznesenej námietke miestnej príslušnosť, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie a dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí a poukazuje na ne. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zamietol návrh otca na prenesenie príslušnosti podľa ust. § 112 ods. 1 CMP. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s čiastočným rozsudkom v napadnutej časti potvrdil ako správne.

31. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

32. Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

33. V danej veci otec pred rozhodnutím odvolacieho súdu, na pojednávaní dňa 11.06.2019, vzal podané odvolanie voči výroku napadnutého rozsudku v časti o určení výživného späť, preto odvolací súd rešpektujúc jeho dispozičné právo nakladať s podaným odvolaním, odvolacie konanie podľa § 369 ods. 3 CSP zastavil.

34. Odvolací súd neprihliadal na návrh otca na uloženie výchovného opatrenia matke napomenutím, keďže daný návrh nebol predmetom konania na súde prvej inštancie, a nebol ani predmetom odvolacieho konania.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

36. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).